

enregistrano (oz om.)

IV.

enregistrano
Andrey

Narodne pesni.

Libral

Matija Rode.

510
A V.

I.
Božična. ^{mit.}

a.

1.

Zveličar prejubí
Je prišel nocoj,
Rasni se, o človek,
In slavo mu poj.
Prelepo in miilo
Kdo se žari,
Tak' svetle mi bilo
Nikol' se uči.

2.

V višavi razlega
Se pesje lepo,
Kheški duhovi
Na nebu pojo.
Kaj Bogu ho slava,
Oblubna vse čez,
Mir zemlji in vira
Nocj iz nebes.

3.

In angelj nebeški
 Približa se nam,
 Pastirjem oznanj,
 Ki pasejo tam:
 "Nikar se ne bojte,
 Vselej povem:
 Mesija vsem rojen
 Nocoj je ljudem."

Tamžale.

6. m. v. j.

7.

Lej, zvezdice božje migljajo lepo,
 Voljno široko je sveto nebo;
 Duhovi nebeški se iz raja vesele,
 Prepevajo slavo, na zemljo hite.

2.

Objuba predavna postala je res,
 Prišel je Zveličar na zemljo iz nebes;
 Ki ubogih pastirskih so stete leži,
 Si roščino izvali, ponižno živi.

3.

Oj, mečue slušne, ki njega dole,
 On polni z bogastvom ubogo srce;
 Vsi k njemu hitimo, saj reš nas ima,
 Odkrivajmo rane iz svojega srca.

Tamžale.

II. m. v. j.

Dekle in kica.

En

1.

Leži, leži mi tam polje,
 Tam pod goro ravno polje.

2.

Na sredi polja lepe tri,
 Sred' lep na hišica stoji.

3.

On v hišici dekle leži,
 Bolus leži, močno tri.

4.

Skor' okence ji pre oko
 Tje v jasno in modro nebo.

5.

On sem čer polje prileti
 Letaj hišica na lepe tri.

6.

Pa tam pod oknem obsedi,
Zagostoli, zažvegoli.

7.

Deklci se oko zjzani
In tičici so govori:

8.

"Oj, hitro, tica, vzdigni se,
Pa leti čez ravnó polje.

9.

In leti mi do gubega,
Do gubega, do dragega.

10.

Pa reci mi besede te,
Da mrtva njega guba je."

11.

In tica hitro vzdigne se,
Leti čez ravnó mi polje.

12.

In tja do gubega, leti.
In tam na oknu obsedi.

13.

Zagostoli, zažvegoli
In gubemu tako veli:

14.

"O, hitro, hitro vzdigni se,
Zdaj troja guba mrtva je."

15.

Junak konjiča osedla
In tje na polje se poda.

16.

Za tico, ki pred njim leti,
Konjiča svojega vodi.

17.

Prijedoli na ravnó polje,
Kjer lipe tri mi okoli stojé.

18.

In moker k gubici hiti,
Ki blede, mrtva zdaj leži.

19.

Pod lipe ne je nese tri
In tamkaj grob ji naredi.

20.

In tičica pa stane na stani
Na širno priledi ravnó.

21.

In tam nad grobom obsedi
In gostoli in žvegoli.

Domžale.

III.

Bistrica.

1.

m v s.

Med svetlimi polaki
 Teče čvrsta Bistrica,
 V vajo se umirak hodi
 Lahkotna dekleca.

2.

Enkrat zdi se, da solica
 Tak' med njo se pomesti
 In glasno ji na uha
 Ljubegovno govori:

3.

"Kaj baš, dekle, ti mi stala,
 Ker ti ožrejem tak' lepo;
 Vsaki dan ti umivam lice,
 Da je zelo in gladko."

4.

Zdaj govori odgovori:
 "I čem plačala bodeš me,
 Ako hočeš da umivam
 Za naprej se bodeš spe?"

Domžale.

X IV. Š. 1583

Imek'ca je posetana ---

Eden. Imek'ca je posetana,
 Vsi. O dea la la la la,
 Eden. Za barč'co je pripravljena -
 Drugi. Hej! Ju!
 Vsi. O dea la' la la' la la',
 " La' la la' la la' la la',
 " La' la la' la la' la la',
 " La' la la' la la'.

Tomažev.

V.

m v s.

Nedolčnost.

1.

"Nedolčnost, nedolčnost se hitro zgubi,
 Zato imas' stanes tak' solzne oči;
 Snoci si pela kot slavček lepo,
 Zakaj pa imas' stanes tak' solzne oči?"

2.

Bela kot lilija, rdeča kot kri,
 Zakaj ti pa stanes tako obrasci blesti?"
 "Imela, imela sem včer trsan,
 Ko zjutraj ustaneu, 'mam vseje obran'."

Kamniki.^{x)}

x) Kjer je pisano
Kamniki, mora
biti Trnce, vas
od Kamnika pol
ure oddaljena
in bolj na vir
čini ležeča.
Ja sem narobe
pisal, izvira
od Lot, ker sem
se le pozneje
zvedel, da je
doličnik, ki mi
je se pesni po-
vedel, iz Trnce
doma, ne pa
iz Kamnika.

3.

Tam, doli po poti na stopa nekdo,
Je svetle potogab, na triska močuo.

X VI. 5. 8543

Kolo, kdo?

1.

Kolo, kolo, kolo so pa lo?

Kolo, kolo? - Trnčanj' so lo.

Trnčanje vsak pozna,

Pluško v rokah ima.

Kolo, kolo, kolo so pa lo?

Kolo, kdo? - Trnčanj' so lo.

2.

Kolo, kolo, kolo so pa lo?

Kolo, kdo? - Stranjaje so lo.

Stranjaje pa vsak pozna,

Čokje v rokah ima.

Kdo - - -

?

Kolo, kolo? - Stranjaje so lo.

3.

Kolo - - -

?

Kolo, kolo? - Mekinčanj' so lo.

Mekinčanje^w vsak pozna,
Spago za pas ima.

Kolo - - -

?

Kolo, kolo? - Mekinčanj' so lo.

4.

Kolo - - -

?

Kolo, kolo? - Klačanje so lo.

Klačanje pa vsak pozna,
Pishek v rokah ima.

Kolo - - -

?

Kolo, kolo? - Klačanje so lo.

5.

Kolo - - -

?

Kolo, kdo? - Podgorci so lo.

Podgorci pa vsak pozna,
Lečo v rokah ima.

Kolo - - -

?

Kolo, kolo? - Podgorci so lo.

6.

Kolo - - -

?

Kolo, kdo? - Gajčanje (gd) so lo.

Gajčanje pa vsak pozna,
Valus v rokah ima.

Kolo --- 2.
Kolo, kolo? - gojčanje so lo.
7.

Kolo --- 2.
Kolo, kolo? - gojčanje so lo.
Šentjurčau' so lo.
Šentjurčau' vsak pozna,
Berča v rokah ima.
Kolo --- 2.
Kolo, kolo? - Šentjurčau' so lo.

Kamniki.

X

VII. mts.
Primerki nekterih krajev Kamni-
škega okraja.

- 1.) P. Mengin je bac ali koštnu,
- 2.) v Haslak v maslo,
- 3.) na Plamen v prašič,
- 4.) v Pmarci v maček,
- 5.) na Križu v špaga,
- 6.) v Topolah v korito,
- 7.) v Lj. Brniku v jagnica,
- 8.) v Votičah v žaba,
- 9.) pod Kolom (Podok) je malha,
- 10.) v Jaršah v pibeč,

- 11.) na Rodici je pibeč,
- [12.) v Ljubljani v vajuca,
- 13.) na Bregu v žganje,
- 14.) v Komenci v latvica,
- 15.) v Komenci slobravi je konj,
- 16.) v Lahovčah je cimbara,
- 17.) v Našovčah so tropine,
- 18.) v Trzinu je drev,
- 19.) v Laki (pri Mengin) je moka,
- 20.) v Kamniku je župa (juha.)

X

VIII. š. 1751
Kraje stekle.

1.

Yas pa eno stekle imam,
Delec, stekle jo imam;
Delec mi je v nos hodil,
Težko, težko zapustil!

2.

Oh! po tridnih pol' ne vem,
Po dolinah pa ne smem;
O po cesti bi že hodil,
Pa me fantje, fantje čakaajo.

3.

Štirje fantje mene vprašajo,
 Pa men' lo svetle vprašajo.
 O presmehaj, fantje, fantje,
 Kaj pa z mano delate?

4.

Štirje fantje igrajo,
 Na šli' klekete delajo,
 Moja svetle pleše, pleše,
 Da se vse okol' nje kadi.

5.

Moja svetle mešus hodi
 Jas pa drugo gubro imam.

Kamnik.

IX. S. 7683

Nekaj kratkih.

1.

"O, ti Tomaž,
 O kam pa mešjaš?"
 "V Depalo vas (zraven Trzinov)
 Po en par klobas."
 "Če jih meš,
 Pa dam ne meš,"

Če jih prodaš,
 Pa dam ne znaš."

Domače.

X 2. S. 4788

Moja svetle je bogata,
 Ina sedemsto kron;
 Bom krovec zapravil,
 Zadolžil jo bom.

Kamnik.

X 3. n. v. S.

Imo v šiki plesali
 Do belega dne,
 Imo pri fjučkah ležali,
 Da solnce gor' gre.

Kamnik.

X 4. S. 4023 op pod četr

Pa b' metec popihljaj,
 Meglice prežual,
 Daš' se videl moj šovel
 Pa puščice nježav.

Kamnik.

X 5. Š. 4297 op. pod črtw

Moja nova križarska
 Ne rože mi več,
 Moja stekle brčjalna
 Ne gubi me več.

Kamnik.

X 6. Š. 2724

Če j^e meni ne stane,
 Jo inčite sami,
 Jo v rajfink denite,
 Da se posuši.

Kamnik.

X 7. Š. 8589

Te k' linska dekleta
 So lahko lepe,
 Dve kravi s telesom
 Za dobro dobe.

Kamnik.

X 8. n. v. Š. pen. 8578-602

Brziške dekleta
 So lahko lepe,
 Zerkanske klace
 Za pirkhe dobe.

Kamnik.

X 9. Š. 8578 op. pod črtw

Šiškarste dekleta
 So lahko lepe,
 Soluce posveti,
 Pa v seuro zlete.

Kamnik.

X X.

Da b' se skoraj noč storila ---
 1. m. v. l.

Da b' se skoraj noč storila,
 Da b' jas šel k svoj' gubici v vas,
 Bela lunca men' svetila,
 Ta bo men' za kratke čas.

2.

Če bi kribote in doline,
 Če zelene travničke,
 Trunkaj dol' je gubica moja,
 Je danica vseh stekled.

3.

Ona pa lam dol' ipancina
 Okol' studenčka izgleda,
 Kjer mi rožice nabira
 Za nagegiška mstečega.

4.

Ra, o li neumná glas'ca,
 Da s' li mislila na me,
 Ti si poišči drug'ga fantá
 Jar pa drugo fúbo inam.

Kamnik.

XI.

mrt.

Ovinarska^{*)} žena

1.

Jar inam pa eno pridno ženko,
 Eno pridno ženko ovinarsko;
 Jar sem že kosilo^{xx)} stukul,
 Ona je še kar ležala.

2.

Jar - - - - -
 Eno - - - - -
 Jar sem konjce že nafutral,
 Ona - - -

3.

Jar - - - - -
 Eno - - - - -
 Jar sem kravce že nafutral,

^{*)} Ovinarsk = ne kmet ne gospodar, splot za nekens
 stvar.

Indi = nič vreden.

Ona - - -

4.

Jar - - - - -
 Eno - - - - -
 Jar sem kravce že pamolgel,
 Ona - - -

5.

Jar - - - - -
 Eno - - - - -
 Jar sem konjce že^{na} pregel,
 Ona - - -

xx) Zajutsek.

Kamnik.

XII.

Majolka^{mrt.} nim 6043,9

1.

Majolka, kaj si stila,
 Da s' mene napojila,
 Majolka, majolka,
 Majol-, majolčisa.

2.

Od zmanj lepo pisana,
 Od zustraj z vinem štrikana,
 Majolka - ,
 Majol-, - ,

3.

Moja brat po svetu lava,
Ima sukajo brer rokava.
hajolka itd.

4.

Ima čevlji brez podplatoč,
Je tiho k nji prišlapov.
hajolka itd.

5.

Imajo ima pa iz mreže,
Jo vsako jutro veže.
hajolka itd.

6.

Klobuk ima pa iz gobe,
Je fine, lepe robe.
hajolka itd.

7.

Fajfo ima pa iz kise,
Jo vsako jutro išče.
hajolka itd.

8.

Čev ima bezzovo,
Ima vsako jutro novo.
hajolka itd.

9.

Na lajterco je zlezel,
Tam gori ga je kresel.
hajolka itd.

10.

Na lajterci je visel,
ku je suškej in nova visel.
hajolka itd.

Kamnik.

X

XIII

miri.

Kamniška.

Mi nismo Lutenčani,
Tudi ne Grbenčani,
Mi smo Škopičmani,
Zavber gubje.

X

XIV

miri.

Z veseljem vsem vaši ---

1.

Z veseljem vsem vaši
Fant ljubci, dober dan,
Da ona ne pozabi
Svoj lepi ledek dan.

2.

Se dekla veselji,
Pri fantu ročala spi,
Tamo sta ji ne dela
Pri srčku žalosti.

3.

Tam bistra voda teče,
Tjer pere dekla quaut,
Eu fantič meni' pri teče
Korajžju kot soldat.

4.

"Oh, dekla, pojdi sem,
Da nekaj jaz poveam:
Če hočeš moja biti,
Te vzamem to jesen."

5.

"Poj' jazb' se strahu rada,
Pa maura ne pusti;
Prav' ji, da sem premlada
Da se še ne umrli."

6.

"Se mimas šestnajst let,
Ne smes se fanta imet."

7.

Oh, fantič, jaz sem zvedla,
Da s' ti velik špilavč,
Da ladiš tje k soseda
Zapravljat svoj denarč.

8.

Kol' komat si vroč,
Pa špilavč celo noč,
Ne daš' popred pokoja,
Da so vsi denarci proci."

9.

"Dekle, nikar ne verjem',
Pa mene ti vzem',
Da ne bo pri mojem srčku
Prevelike žalosti."

Kamnik.

XV.

Prvi greh.

niv 5.

1.

Ko enkrat se Adamček vije spanja zbuditi,
Ko Eva zagleda, se ji nasmeji.
Tam - tam -, tam tam tam tam,
Ko Eva zagleda, se ji nasmeji.

2.

Od sam'ga veselja ne ve, kaj ima,
 Za roko jo prime, jo v senco pelja.
 Tam- tam-, tam tam tam tam,
 Za roko jo prime, jo v senco pelja.

3.

Enkrat se je Eva sprehajati šla,
 Ta kača peklena v drevesu je b'la.
 Tam- tam-, tam tam tam tam,
 Ta kača peklena v drevesu je b'la.

4.

„Zakaj pa ne jesta od tega sadu,
 Saj pollej pa bosta jednata Bogu.
 Tam- tam-, tam tam tam tam,
 Saj pollej pa bosta jednata Bogu.“

5.

Eva ga vdrga, Adamu ga sta,
 Grešila, grešila sta smrtu oba.
 Tam- tam-, tam tam tam tam,
 Grešila, grešila sta smrtu oba.

6.

Pa angelj gospodarov z nebes prileti,
 Adama in Evo iz raja spoti.

Tam- tam-, tam tam tam tam,
 Adama in Evo iz raja spoti.

7.

Zaprli, zaprli na vekomaj raj,
 Zaprli, zaprli na vekomaj raj.
 Tam- tam-, tam tam tam tam,
 Zaprli, zaprli na vekomaj raj.

Kamnik, slisal
 sem jo tudi odena v Gungl'ski

XVII. 5.8648

✓ X Zidarja smo prosili---

1.
 Zidarja smo prosili,
 Da b' zidal' ga stobili;
 Kako bomo zidali,
 Ker kele nimamo.
 Kela je v Ljubljani
 Zastavljena na žganji,
 Piam piam piam pom pom,
 Piam piam pom pom.

2.

Cimpermana smo prosili,

Da b' cumpat* ga stobili;
 Kako bomo cumpali,
 Ker žage nimamo.
 Žaga je v Ljubljani
 Pri eni stari babi,
 Piam itd.

3.

Moštro smo prosili,
 Da b' šivat jo dobili;
 Kako bomo šivali,
 K' šivanke nimamo.
 Šivanke so v Gradcu,
 Lo stresene po placu,
 Piam itd.

Kamnik.

XVII. m. r. 5.

Kaplan.

Kaplan, kaplan
 Da mora bit' sam.
 Ne bom več kaplan,
 Ne bom jar več sam;
 Šel bom na faro,
 Dobil kuharico mlado.

Fantje 'ma ljubico,
 Tajnosóter kuhar'co,
 Kaplan, kaplan
 Da mora bit' sam.

Kamnik.

XVIII. m. r. 5.

X Tam pri posedu ---

1.

Tam pri posedu
 Sullam zalaja,
 Dekle to slivši,
 Gori ustaja.

2.

K oknu hiti!
 "Lecelj! al' s' ti?"

3.

Z dexno roko zolaj
 Zolaj ga objame,
 Na post'jo gorko
 K sebi ga vjame.

4.

"Lecelj ti maj,
 Pri men' boš uročaj."

Kamnik.

XIX. Š. 6062

Bog je pa ustvaril...

1.

Bog je pa ustvaril,
oj zemljico, oj zemljico.

[Tam za goro, tam za goro, tam za goro,
Pa širjanci, širjenci pojo.]

Da moj' mu dekle
La spadi ne bo.

2.

Zemlja rodila je
Oj trska dva, oj trska dva.
Tam itd.

3.

Oj zemlja rodila
Oj grozdka dva, oj grozdka dva.
Tam itd.

4.

Oj grozdka sta nalila
Oj sodčka dva, oj sodčka dva.
Tam itd.

5.

Oj sodčka sta nalila
Oj glazka dva, oj glazka dva.
Tam itd.

6.

Oj glazka sta nalila
Oj pijančka dva, oj pijančka dva.
Tam itd.

Kamnik.

XX. Š. 5890

(Na novi novi poždancica.)

Na ose svetnike prošnja gre,
Na svet'ga Frančiška najpopred.
On (novinarik) je iz te fare (fara),
On je iz domače fare,
En glazek vinca spij,
Oj pij ga, pij ga, dob slob slob,
En glazek vinca spij.

Kamnik.

XXI. Š. 5864

Pozdravljica.

(Tine) dare žejica (trikrat)
" le vgasi žejico "
" je vgasil žejico "

Kamnik.

X 111. 3. 1589
Terezinka (Rezika).

1.

Terezinka zgodaj ustala,
Terezinka zgodaj ustala
Še popred ko solunice.

2.

Jor na okno se je vesela,
Jor na okno se je vesela,
Moj'ga ljub'ga čakala.

3.

Mamica vi, zaprite vrata,
Mamica vi, zaprite vrata,
Moj'ga ljub'ga več ne bo.

4.

Glih tako mi je s'uoč' govoril,
Glih tako mi je s'uoč' govoril,
Kakor b' bil slovo jemal.

5.

Še en miselje bom uar'čila
Še en miselje bom uar'čila
Ka so rajjo žalostno.

6.

Še ti dala belega, belega,
In moj'ga srca veseliga.

7.

Še ti dala zelenega, zelenega,
In moj'ga srca zabljenega.

8.

Še ti dala plavega, plavega,
In moj'ga srca pravega.

9.

Še ti dala rdečega, rdečega,
In moj'ga srca gorečega.

10.

Še ti dala vijoličnega, vijoličnega,
In moj'ga srca gvišnega. Kamnik.

Pa sem moral uhat'.

Kamniki.

4. Š. 7413

OK.

Sam škrtelj' popadel,
Sem ga v maslo pomočil,
Po gren potočil,
Je rekel: škrobnik.

5. Š. 2167

Kamniki.

Jar sem tekel najnaprej'
Po nagežnik rubečih,
Dobil sem jo pri vsak' stopinj
I kolčem gor po plečih.

Kamniki.

6. Š. 7517

Jar bi rad lutrajuar bil,
Pa ročice kape nimam,
Ročice kape b' že dobil,
Pa puščjca gor nimam.

Kamniki.

7. a. nit 5.

O da b' ena taka dekle b' la
Da b' meui puščjci stala
Jar bi ga pa uster djal
Da bi se smejala.

Kamniki.

8. b. nit 5.

Obruč sem pa pri bregu spal,
Pa me j' 'n pison pes uscal;
Se usral b' me bil, se usral b' me bil,
Če b' jar uskal ne bil.

Kamniki.

9. nit 5.

Ta šanku, da krulu
Se j' babani pomijal
Je gobe pomijal,
Se jar naj' gren z vani,
Ker suš' gobe poznam. -
Pol'caj ga j' dobil,
Ga j' na robove podil;

Zdaj boš pa z risjo plač'val,
ker si babe goljfal.

Kamnitz.

9. n. i.

Ta mladim ni zamer'č',
k' imajo leta mlade;
Ta stare so s'eme,
k' se mešajo med nje.

Kamnitz.

10. š. 3566

a) Če te do cajta ni,
Pol' te pa treba ni;
čauca ne megajo,
dolgo ležim. š. 3300
b) Suroč' je bil, dav' je šel,
Drev' bo pa spet prišel:
Če ga pa drev' ne bo,
Zvil s' je nogo.

Kamnitz.

11. š. 2097

Kaj fantič je iz gonjega kraja,
Pa druge dekleta napaja,
Pa manoj pa v kemico gre.
Kaj misliš, da sem tvoja ljubica
k' ne kupiš nič sladkega vinca.

Kamnitz.

12. š. 4695 op. pod vtr

V lanskem polet'
Iva se rajtala vzet',
Pa se letos po zim'
Pa se sama ležim.

Kamnitz.

13. š. 3645 op. pod vtr

Suč' jo ti, suč' jo ti,
čen' se je škoda zdi,
Suč' jo tako,
Da je škoda ne bo.

Kamnitz.

✗ 14. Š. 4227

Imel sem tri Gubice,
Vse so b'le prav nlede,
Koje sree
Je pozab'lo na nje.
Prva je Kemka b'la,
Druga je Štajerka,
Tretja Kranjica b'la (b'la K)
In moj'ga srca.

Kamniki.

✗ 15. m.vi.

Evo pal'co bom vzela,
Ktera bo najbog' dechela;
Pa se, čem b'lo dolg' mahat!
Dokler bo kaj v rok drčat!

Kamniki.

✗ 16. Š. 7427

Angelj varh v maslo skočil
In ga je bil prav vesel,
In mu je čefet zrastlel,

Bil ga je še bolj vesel.

Kamniki.

✗ 17. Š. 2242

7x5
Ker' se delle snit',
K' je očiuh moja b'la,
Zdaj ni jo pa drugi fantje
Zapevajo;
Zapevajo,
Zapevajo,
Pa letet stan zapravljajo.

Kamniki.

✗ 18. m.vi.

Oh, Gub'ca, Gub'ca, pros' Boga,
Oh, Gub'ca, Gub'ca pros' Boga,
Da b' šla meglička z ježera.

Prosim Gub'ca, pros' Boga,
Da b' šla meglička z ježera.
Da b' šla meglička z ježera.

Gub'ca je b'la uslišana,
Gub'ca je b'la uslišana,
Šla je meglička z ježera.

Kamniki.

XXV.

X

Božična.

m. 5.

1.

So pasti pastirji
Tam trije tam štirje
Kot' Betlehemci,
So peklci vampir.

2.

Na judovski zemlji
Se župa kladi;
Bekovski duhovi
Pod streho leže,
Prepevajo slavo
Pa in fajfe kade.

Turce.

XXVI.

+

Goreči ogenj --- m. 5.

1.

Goreči ogenj iz (= s) plamenom
V mojem srcu zdaj gori,
Noben drug ga ne pogasi,
Čakor tvoje črne oči.

2.

Uca svetni je odvila,
Solnce je za goro šlo,
Kato pa pride blede luna,
Ki žari se nad goro.

3.

Al' jaz jo gledam in jo uprašam,
Kaj mi ona za povedat' ima;
Pa ona se za oblake skriva
Pa mi se odgovora ne da.

4.

Ko sem prišel tje pod okenc',
Tam pod oknom sem obstal,
Sem svojo glavo k nji pritrčal,
Prav mili glas sem ji dajal.

5.

"Kaj sem ti storila žalega,
Da s' prišel po slovo,
Laj sem se tako ljubilo,
Da nobena še tako?"

Tuncce.

+

XXVII. 5. 1877

Ko pride, ko pride ---

1.

Ko pride, ko pride moj fantič po noč,
Potrka, potrka na okno gledač,
Potem pa, potem pa se dol' naslani,
Prav sladko, prav sladko pri ljubici zapi.

2.

Ko zjutraj, ko zjutraj se prebudi,
Žalostno, žalostno prav se drži;
Potem gre prav žalostno od okna proč,
K' ne vidi, k' ne vidi zdej ljubice več.

3.

Šumpke ima faja plave,
Zlate ima ringelčke,
Zlate ima ringelčke,
Ljubna dekle.

Tuncce.

+ XXVIII.

Narodna praznjica. m. 1.

Stari vojak.

Bil je nekodaj neki stari vojak, ki je že drugi
Kapicijem služil. Častnik mu je rekel, naj gre na
odpušč, on pa ni hotel iti. Rekel je, da ne gre drugače,
Kakor če dobi konja. Častnik pravi, da mora prašajo
do cesarja narediti. Naredi prašajo. Ko pride prašajo
nazaj, je bilo cesar dovolil mu dati konja. Dobil je

Konja, poorh pa še pet krajcarjev. In je šel na pot. Pa pride do netega branjsca, ki je žganje prodajal. Si misli: Star vojak rad žganje pije, tudi jaz ga bom pil. Špil ga dva dva krajcarja. Šolaj je imel le še tri krajcarje v žepu. Pravi sam pri sebi: Šolaj ne morem kupiti ne fajfe, ne tobaka za rick, in jaha naprej. Pride do berača, kateri ga prosi za dar. Vojak mu na odgovori: Pojdi z menoj, da bova oba skupaj prosila. Berač je pa rekel, da ne gre in da mu naj samo kaj da. Na, tu imam en krajcar, reče vojak in jaha naprej. Ko naprej jaha, pride do še bolj ranjenega berača, ki ga je tudi prosil za dar. Vojak mu na pravi: Pojdi z menoj, bova oba skupaj prosila. Berač pa ni hotel iti, ampak rekel, da sam več dabi, da mu naj da kak dar. Na, tu imam en krajcar, reče vojak in jaha naprej. Pride do berača, ki je bil še bolj ranjen. Tudi ta ga je prosil za dar. On mu na pravi: Pojdi z menoj, da bova skupaj prosila. Berač pa ni hotel iti, ampak rekel, da sam več dabi in da mu naj da kak dar. Vojak na pravi: Sam sem en sold imam, pa še tega ti dam. Pa mu

zadnji krajcar in jaha naprej. Ko pride do netega gozela, stopi s konja, se vleže na trebuh in konja pase. Pa pride do njemu Kristus in sveti Peter. Vprašata ga, kaj hoče ineti za tiste krajcarje, ki jih je beraču dal. On pa pravi, da ničnoče. Kristus ga pa le sili in reče: Kaj hočeš imeti za prvi dar? Mi! odgovori vojak. Le povej, ker za vsak dar dabiš plačano. No, pravi vojak, če je mi drugače, dabi pa mi dajte tako steklenico, da bom zmiram lahko in ne pil, pa bo zmiram polna dobrega vina. Kaj hočeš pa za drugi dar? ga vpraša Kristus. I tako torbo mi dajte, da, kar bom noter djal, ne pojde več ven. Tudi to je dobil. Kaj hočeš pa za tretji dar? ga vpraša Kristus. Peter mu je karal v nebesa, vojak pa se ni zmenil za to, ampak rekel: Dajte mi take karte, na katere bom igral, pa zmiram dabi. Tudi se je dobil. Jaha naprej in pride v ščtarijo. Konja spravi v klev, sam pa gre igrati. Pa če je bolj igral, več je dobil. Drugim igralcem se je ~~to~~ čudno zdelo, da zmiram dabi. Toliko časa so igrali, da je vojak pri mizi zaspal. Ko je zaspal, so mu vzeli ^{vse} karte in mu druge podložili. Drugi večer gre spel

igral, toda vsakokrat je zgubil, tako da je nazadnje celo konja zaigral. Mislil si je, da so mu gotovo karte zamenili. Brez konja in denarja gre peš naprej in pride do neke čode ovas. Eno vgaune in zakolji in greč. Pride sveti Peter, pa ga vpraša, kaj dela. Pa mu reče: Oves pečem. Kje si jo pa dobil? ukradel. Zakaj si pa nisi to izvolil, kar sem ti karal? vpraša ga sveti Peter. Med tem je vojak ooco spetel in rekel svetemu Petru: Jeziva. Ko sta se najedla, pravi vojak: Vidiš, zakaj si pa jedel ukradenega, če ni dobro. Peter pa pravi: Kaj bo, nič ne stori! Potem gre naprej in pride v neko graščino, ki je bila zakleta. Prosi ostrebnika za prenočišče. Ostrebnik mu pa pravi: Ljubi prijatelj, jaz vas ne morem prenočiti, ker vsak, kateri tu v graščini spi, čez noč, izgine drugo jutro. Vojak pa pravi: O, tega se jaz nič ne bojim; kar večerjo mi dajte, potem grem pa spat. Ostrebnik mu da večerjo, potem pa gre v graščino in gaspi ^{pri} miži. Ko sta jedrajst odbiže, eden po vrsti. Vojak pravi: Nober! Odpre, vojak pa vpraša, kaj išče tukaj. Ta pa pravi: Kaj si na ti prišel semkaj? Ovi pa,

ki je bil sam hudič, pravi: Če ne greš ven, se bomo na solunni prah raznesli. Ne ti, ne asi kajsi ljudje ne reče vojak. Hudič mu pa odgovori: Če ne boš precej tiho, se bomo takoj na solunni prah raznesli. Le pokliči jih vse, kolikor jih imaš, jaz pa ne grem ven in tudi tiho ne bom, pravi vojak. Hudič je zažvižgal in takoj je bila vsa soba polna. Hudič pravi: Greš ven? - Ne. - Te bomo na solunni prah raznesli. - Nikdar. - Marš v torbo. - Tuel je vse hudiče v torbi. Zjutraj pride ostrebnik, odpre polahkoma vrata in se silno začudi, ko vidi vojaka pri miri vpati. Poruka ga in vpraša, kaj je. Nič! odgovori vojak. Če imate konje ali vole in brus in voz, pripejite brus gori. Ostrebnik reče, da ima. Gre po konje, voz in brus in se pripeže v grad. Ko do grada pride, vojak torbo na voz dene in sam gori sede in požene konje. Ko pride v dolino, postavi brus na tla, ga začne goniti in hudiče brniti. Vse je že zbrusil do zadnjega. Ta pa ga prosi, naj mu pusti življenje in pravi: Bog mi sveta odločil, da bi hudičev ne bilo. Vojak pa

pravi: Izpusti me, samo pred moje oči ne smeš
več priti. Nato dobi pri skrbniku zajutrek. Skrbnik
ga vpraša, kaj hoče imeti za to, da je hudič
proč spravil, ker bo pisal grofu. Vojak pa pravi:
Samo konja mi dajte, da bom jahal naprej. O-
skrbnik je pisal grofu, da je neki vojak grad
hudičev osvobodil in da zahteva za to konja.
Grof je sam prišel v grad in mu dal najboljši
tega konja. Vojak pa pravi: Pri vojakih so mi
dali tudi pet krajcarjev, če bi mi tudi vi mogli
koliko dati. Grof mu pa da pet sto goldinarjev.
Gre naprej in pride v gostilno. Konja spravi v hlev,
sam gre na igrat. Toda vse je zaigral, tudi konja.
Žalosten gre naprej. Pride v neko vas, kjer so bili
že vsi ljudje mrtvi, le ena žena s sedmimi o-
troci je še živeła. Vojak jo prosi za prenočišče.
Ona mu pa pravi: Vse je že mrtvo, le mi smo še,
pa še moramo nocoj umreti. Vojak pa pravi: Če
stanovanje mi dajte, drugega se mi treba nič
bati. Dobi stanovanje. Vleže se in zaspi. Ob jutrajši

mu pride smrt, poteka na vrata in pravi ženi: Žena,
daj račun od sebe in o sedmih otrocih. Vojak pa pravi:
Ne pojdeje s seboj. Smrt: Pojdejo. Vojak: Ne. Smrt: Če ne
boš liho, bom še tebe vzela s seboj. Vojak: Ne grem
s teboj. Marš v sorbo. Tako je imel smrt v torbi.
Ona ga je pa začela prositi, naj jo ^{iz}пусти ven. Vojak
pa pravi: Izpusti me, samo pred moje oči ne smeš
več priti. Smrt je šla. Vojak pa gre naprej in pride
na mizek hiš, kjer so bile tri rakve, ena zlata,
druga srebrna, tretja bakrena. On jih pregleduje,
narednje pa pravi: Za starega vojaka je vse dobro,
in se vleže v bakreno rakev. Kamaj se je bil pa vlegel,
se pogrezne rakev v pekel. Vojak gre po peklu in
sreča najprej svoje starše, kateri ga prosijo, naj
jim pomaga. On pa jim pravi: Kako ste pa vi pri-
šli sem? Starši pa pravijo: Kako si pa ti prišel?
Daj si nekaj očast, da vojak v nebesa grede! Vojak
jim da iz steklenice piti in šli so ven. Vojak
gre naprej in sreča fajmoštra, kateri ga spet prosi,
naj mu pomaga. Vojak pa pravi: Kako si pa ti prišel
semkaj? Fajmošter pa odgovori: Marš! Katero mašo

sem dobil plačano, pa je nisembral. Vojak tudi k temu
da pidi iz steklenice in fajmošter je šel ven. Vojak
ga spet naprej. Kar ga zagleda tisti hudič, katerega
je takrat izpustil. Na nso moč je tekel pred njim.
Vojak mu ^{2.} ^{7.} pravi: Ne teči, saj ti ne bom nič storil.
Hudič pride k njemu, vojak ga pa prosi, naj ga
ven spravi. Hudič ga nese ven. Vojak ga nato med
nebesa in reče Peter, naj ga noter spusti. Peter ga
mu pravi: Vidiš li, smrt se ne mara, hudič se bo bo-
ji, nebesa si pa nisi izvolil. Vojak: Ne ne boi noter
spustil? Peter: Ne morem. Vojak: Karš v torbo. Tako je
imel Petra v torbi. Med tem pa pridejo druge duše v
nebesa, toda ~~ne~~ kadar ni bilo, da bi jim odpot. Nazadnje
pride sam Kristus in vpraša vojaka za Petra. Vojak pa
pravi: Kaj meni mar? Kristus pa reče: V torbi ga
imaš, le ven ga spusti. Vojak se odgovori: Ga ne iz-
pustim drugače, kakor če bom v nebesih. Kristus pa
pravi: Izpusti ga in pojdi noter! Vojak je šel v
nebesa, torbo in steklenico je pa pred vrata postavil.

Žvedel od nekoga moža, ki je je 1870 slišal v
vojasnici v Jožefovem mestu (Josefsstadt)
na Češkem.

XXIX.

Negvesta. m^v 1.

1.

Loča voda je šumela,
mesec je na nebu s'jal;
Ti na oknu si slovela,
zar pa sem pod oknom stal.

2.

Drug' mu dala si desnico
In pagubček tak' mило;
Keni dala si levico,
Pa se še tako hladno.

Karalo.

	Stran
I. Božična zimb	3-4
" II. Dekle in tica	5
" III. Bistrica	8
" IV. Smrek'ca je posekana	9
" V. Medolžuvost	9
" VI. Kolo, kolo?	10
" VII. Priimki nekterih krajev kamniškega okraja	12
" VIII. Moje deklee	13
" IX. Nekaj kratkih	14
" X. Da b' se skoraj noč storila	17
" XI. Cvinkarska žena	18
" XII. Majolka	19
" XIII. Kamniška	21
" XIV. Z veselimi srecem vaši	28
" XV. Prvi greh	23
" XVI. Zidarja smo prosili	25
" XVII. Kaplan	26
" XVIII. Tam pri sosedu	27
" XIX. Bog je pa ustvaril	28
" XX. Na novi masi pozdravljica	29
" XXI. Pozdravljica	29
" XXII. Teresinka (Rejika)	30
" XXIII. Dekle, al' si kaj poznala pub'ca	32
" XXIV. Nekaj kratkih	33

Karalo.

	Stran
I. Božična	40
" II. Gorci ogreji	41
" III. Ko pride, ko pride	42
" IV. Narodna praznjica (Stari vojak)	43
" V. Neznasta	51.

